

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoEk/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109221891
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7109221891.1

Uznesenie

1 8CoEk/2/2023

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Borisa Brondoša v exekučnej veci oprávneného v 1/ rade A. B. nar. XX.X.XXXX bývajúcim v C. D. E. F. E. XXXX/X a v 2/ rade G. B. nar. XX.XX.XXXX bývajúcim v C. D. E. F. E. XXXX/X zastúpeného matkou H. B. nar. X.X.XXXX proti povinnému I. B. nar. X.XX.XXXX prihlásenému k trvalému pobytu v C. - D. J. vedenej u súdnej exekútorke JUDr. Lenky Borovskej so sídlom Exekútorského úradu v C. D. C. F. E. XX IČO: 35 570 636 pod sp. zn. EX 0216/2009 o vymoženie bežného a dlžného výživného o odvolaní oprávneného v 1/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 11.11.2022 č.k. 37Er/2148/2009 - 18 takto

rozhodol:

7 8CoEk/2/2023

Zrušuje uznesenie a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

6 8CoEk/2/2023

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil exekúciu (I výrok) a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie, ktoré znáša súd, vo výške 54,17 Eur (výrok II). V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že dňa 14.9.2009 vydal súdnemu exekútorovi poverenie na výkon exekúcie. Dňa 11.5.2022 súdny exekútor predložil súdu podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Zároveň si uplatnil náhradu trov exekúcie vo výške 305,41 Eur. Súd citoval ust. § 243h ods. 1, § 57 ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a exekúciu zastavil, pretože v rámci šetrenia majetkových pomerov povinného cez Kataster nehnuteľností zistil, že povinný nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom žiadnej nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky, lustráciou v bankách pôsobiacich na území Slovenskej republiky bolo zistené, že povinný nemá vedený účet v žiadnej banke, nie je vlastníkom ani držiteľom žiadneho motorového vozidla, nemá príjmy, ktoré by podliehali exekúcii, nevlastní žiadne hnuťelné veci predajom, z ktorých by sa uspokojila pohľadávka oprávneného, nepoberá dôchodkové, nemocenské, úrazové poistenie a ani poistenie v nezamestnanosti, nie je spoločníkom ani konateľom v obchodnej spoločnosti, nie je živnostníkom, povinný má v CRE spolu 6 exekúcií. Z predložených dokladov mal súd preukázané, že povinný je nemajetný. Súdnemu exekútorovi priznal v zmysle § 14 a nasl. vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“) trovy exekúcie 54,17 Eur. Na ich náhradu zaviazal súd podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený v 1/ rade. Uviedol, že dosiahol plnoletosť a uvažuje o vysokoškolskom štúdiu. Je si vedomý toho, že povinný nemá žiadny príjem a nedisponuje žiadnym majetkom. Je možné, že v budúcnosti sa povinný zamestná. Vzhľadom na uvedené oprávnený v 1/ rade nesúhlasil so zastavením predmetnej exekúcie a žiadal o opätovné prešetrenie dlžného výživného na ktoré má nárok.

3. Vyjadrenia k odvolaniu podané neboli.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario. Po preskúmaní uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

5. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) ak to povaha veci nevyžaduje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

9. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

10. Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

11. Podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

12. Podľa § 243j Exekučného poriadku, v exekučnom konaní začatom pred 1. aprílom 2017, ak sa exekúcia zastavila, môže súd rozhodnúť, že exekútor nemá nárok na náhradu trov exekúcie, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, a to najmä ak exekútor pri výkone exekúcie nepostupoval v súlade so zákonom alebo ak nepredložil súdu vec na zastavenie podľa § 57 ods. 4 v znení účinnom do 31. marca 2017.

13. Citované ustanovenie vymedzuje osobitý druh procesnej sankcie, ktorá dopadá na trovy súdneho exekútora v exekučných konaniach, ktoré prebiehajú v režime podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. V prípade, ak sú v konkrétnom exekučnom konaní dané okolnosti hodné osobitného zreteľa, môže exekučný súd v uznesení o zastavení exekúcie rozhodnúť tak, že súdny exekútor nemá nárok na náhradu trov exekúcie. Okolnosti hodné osobitného zreteľa bude vyhodnocovať súd v tom ktorom konkrétnom prípade, pričom zákon len príkladne menuje možné porušenie povinností súdneho exekútora s odkazom na ustanovenia § 57 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca

2017. Pôjde o situácie, ak súdny exekútor mal vedomosť o existencii dôvodu pre zastavenie exekúcie, no napriek tomu ich exekučnému súdu neoznámil.

14. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že dňa 4.9.2009 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávnených zastúpených matkou na vykonanie exekúcie proti povinnému, a to na základe exekučného titulu uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 25P/117/0009-14 z 20.4.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.6.2009, ktorým bol povinný okrem iného povinný prispievať na výživu mal. detí v sume 30 % životného minima na jedno nezaopatrené dieťa na každé z detí od vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Následne súdny exekútor podaním doručeným exekučnému súdu dňa 8.9.2009 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd vydal dňa 14.9.2009 poverenie č. 5802049343? na vymoženie uloženej povinnosti 76,08 Eur ako dlžné výživné pre mal. A. B. k 30.9.2009 a 76,08 Eur ako dlžné výživné na mal. G. B. k 30.9.2009, ako aj 25,36 Eur mesačne ako bežné výživné na mal. A. B. od 1.10.2009 do budúca a 25,36 Eur mesačne ako bežné výživné na mal. G. B. od 1.10.2009 do budúca.

15. Preskúmaním obsahu spisového materiálu, ktorého súčasťou bol aj spis súdnej exekútorke sp.zn. EX 0216/2009 odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa poverením č. 5802 049343? zo dňa 14.9.2009 poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Borovského vykonaním exekúcie pre vymoženie bežného a dlžného výživného vo vyššie uvedenom rozsahu, na základe uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 25P/117/0009-14 z 20.4.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.6.2009, pričom exekučné konanie začalo dňa 4.9.2009, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdnemu exekútorovi (ustanovenie vety prvej § 36 ods. 2 Ex. por.). Následne súd prvej inštancie napadnutým uznesením exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Ex. por. s odôvodnením, že z majetku povinného by nebolo možné uspokojiť ani len trovy súdnej exekútorke. Predmetným uznesením zároveň súd uložil povinnosť nahradiť súdnej exekútorke trovy exekúcie vo výške 54,17 Eur, do 15 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia učtárni, v zmysle ustanovenia druhej a tretej vety § 203 ods. 2 Ex. por. V danom prípade súd prvej inštancie exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Ex. por., na podklade návrhu súdnej exekútorke na zastavenie exekúcie, doručenému súdu prvej inštancie dňa 11.5.2022, napriek tomu, že obsahom spisu súdnej exekútorke EX 0216/2009 je písomné podanie (oznámenie o úhrade), ako aj správy súdnej exekútorke adresované ORPZ v Košiciach a ÚPSVaR Košice z ktorých vyplýva, že dlžná suma výživného, pre ktorú je vedená exekúcia na podklade exekučného titulu uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 25P/117/0009-14 z 20.4.2009, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, bola v celom rozsahu uhradená. Ďalej z obsahu exekučného spisu sp.zn. EX 0216/2009 vyplýva, že predmetom vymáhania bolo výživné za obdobie od 16.6.2009 do 25.5.2010, t.j. do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Rozsudok o rozvode bol vydaný Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 20C/7/2009 z 22.1.2010 a nadobudol právoplatnosť dňa 26.5.2010. Návrh na vykonanie exekúcie na základe rozsudku o rozvode sp.zn. 20C/7/2009 bol podaný dňa 13.12.2013 na dlžné výživné za obdobie od 1.6.2010 do 30.11.2013 a bežné výživné mesačne od 1.12.2013. Tento návrh bol vedený na exekútorskom úrade pod sp.zn. EX 398/2013.

16. Odvolací súd navyše uvádza, že rozsudkom o rozvode vydaným Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 20C/7/2009 z 22.1.2010 právoplatným dňa 26.5.2010, prestal byť účinným exekučný titul, t.j. uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 25P/117/2009-14 z 20.4.2009, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie. Na základe uznesenia o neodkladnom opatrení, teda nie je možné vymáhať výživné na oprávnených v peňažnej forme od povinného, pretože exekučný titul sa stal neúčinným.

17. Vzhľadom na uvedené podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku nebol dôvodný a postup súdu prvej inštancie, ktorým exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku nebol správny. So zreteľom na nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v celom rozsahu zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci bude povinnosťou konajúceho súdu podrobne preskúmať pripojený exekútorský spis EX 0216/2009. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne rozhodne po zohľadnení podkladov v naznačenom smere, pričom bude dbať o to, aby nové rozhodnutie bolo presvedčivé, dostatočne odôvodnené, aby bolo dostatočne individualizované, obsahovalo relevantné skutkové zistenia a presvedčivé právne úvahy (teda ktoré bude spĺňať atribúty obsahu práva na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia vyplývajúce zo základného práva na spravodlivý proces). Súd prvej inštancie v ďalšom konaní posúdi, či nie sú splnené podmienky pre nepriznanie trov súdnemu

exekútorovi. Ak dospeje k záveru, že podmienky pre rozhodnutie podľa § 243j Exekučného poriadku splnené nie sú, opätovne rozhodne o trovách exekúcie podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

7 8CoEk/2/2023

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (ust. § 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 CSP).